

párek

květen 2022

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 5, 2022

ročník XXII.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Šárka Kuligová

email: parek.kmo@gmail.com

Obsah:

Entrée 4

Ve tmě 5
(recenze)

Novinářem v Číně 8
(recenze)

Sydney (My dva z B.) 10
(recenze)

-stačilo jen říct Jáchymov 13
(recenze)

Ochutnávka z hudebního a dětského oddělení 18
(knižní tipy)

Magnesia Litera a Jantar 2022 27
(literární ceny)

Kalendárium - květen 2022 29
(osobnosti a knihy)

entrée

Obdobně jako v roce 2020 si i letos titul Magnesia Litera – Kniha roku odnáší kniha o jednom z „největších Čechů“. Před dvěma lety to byla rozsáhlá publikace „Jan Žižka“ od P. Čorneje, letošní ocenění získal titul „Gott - československý příběh“, jehož autorem je hudební publicista Pavel Klusák. Nás v Ostravě určitě potěšilo, že ocenění Litera za poezii získala sbírka „Odkud to přichází?“ Vladimíra Mikeše, kterou vydalo ostravské nakladatelství Protimluv. Jako knihovník jsem ale trochu překvapen, jak malý je čtenářský zájem o vítězné tituly v oblasti prózy. Románem roku se stala „Destrukce“ od Stanislava Bilera, a světe div se, kniha nám leží na regálech. Možná ještě více jsem byl překvapen, že v kategorii Kosmas cena čtenářů byla zvolena „neznámá“ kniha „Až na ten konec dobrý“ stand-up komika Pavla Tomeše. Taky ji máme na regále. A kde skončily nejčtenější knihy loňského roku „Listopád“ či druhý „Šikmý kostel“? Prostě záhada.

Bohdan BoboKing Volejníček

Ve tmě Peter Derňár

Prvotina slovenského spisovatele mne hned oslovila svým tématem - terapie tmou...Co si pod tím pojmem představit? Dobrovolný pobyt několik dní v naprosté tmě a tichu, jen sám se sebou a svými myšlenkami...Vystresovaný člověk občas potřebuje vypadnout z kolotoče, ve kterém denně funguje a zkusit něco nového, co ho obohatí a pomůže mu...

Zaujalo mě to také z toho důvodu, že tuto duševní očistu podstoupil kamarád mého syna a kupodivu to vydržel sedm dní. Uhradil částku ve výši 10 tisíc korun českých. Je to moc nebo málo za takovou netradiční dovolenou? "Za to by

snad měli platit jemu, ne?" divila jsem se, když mi o tom syn povídal. „No mami, budeš se divit, ale jsou na to poradníky.“ Říkám si, co na to nevidomí? Mají takovou zkušenost celý život a kdo jim co dá?

Musím říci, že jsem v tom neviděla žádný smysl, ale po rozhovoru s oním mladým

mužem jsem trochu změnila názor. Možná by si tím potřeboval projít každý z nás...

To, co zažijí protagonisté tohoto příběhu, bych ale nepřála ani svému největšímu nepříteli. Po přečtení knihy jste rádi, že žijete svůj obyčejný život ve "světle" dnešků a zítřků. Dle mého názoru by měla kniha tohoto žánru splňovat tři kritéria: správné stupňování děje, dobré dávkování informací a špetka (nebo i více, pokud to vyžaduje příběh) nadpřirozena, které se (ne)vysvětlí. A autor výborně zkombinoval tyto tři aspekty.

Text je rozdělený na tři části, přičemž každá je zaměřená na jinou mužskou postavu. Vzhledem k tomu, že třetí část je výrazně kratší, ústředními postavami jsou Peter a Tomáš. Jejich životy se propojí ve chvíli, kdy stojí oba na životním rozcestí a neví, kterou cestou se dát. Peterovi se rozpadla rodina a jeho práce v bulvárním

Co všechno jsme schopni udělat pro nový začátek? Strhující a mrazivý thriller slovenského autora o touze vyrovnat se s minulostí, která bojuje s potřebou dosáhnout v životě něco víc.

plátku jej také zrovna neuspokojuje, přemýšlí co dál se životem... Strávit dovolenou bez

lidí, bez mobilu, v tichu a ve tmě mu přijde jako skvělý nápad. Všichni jej od toho zrazují, ale nedá si říct.

Tomášovi, který odjakživa touží prosadit se jako slavný režisér, odmítli jeho sitcomový seriál, nad kterým strávil kus života. Nic jiného než tvůrčí práce ho v životě nezajímá, tudíž se mu zhroutil svět. Projekt, který vymyslí a říká mu Laskavá tma, bere jako příležitost znovu se zviditelnit ve

svém oboru.

Poslední, nejkratší část, je věnovaná třetí osobě, Davidovi, který zpočátku jen přihlíží, ale nakonec je nechtě vtažen do děje a osud všech tří protagonistů je naplněn.

Protnutí jejich cest - je to osud či náhoda nebo něco mezi nebem a zemí? Nebo spíše mezi peklem a zemí? Autor nám dává na výběr, myslíte si o tom každý, co chcete.

Kromě současné linie je text ještě obohacený o krátké retrospektivy odehrávající se hlavně v 19. století. Výborně doplňují ústřední dění a i když zpočátku vyvolávají různé otázky, později poskytnou i četné odpovědi. Musím pochválit i grafické odli-

šení, černý podklad s bílými písmeny jednoduše a přitom účelně podtrhuje nastolenou atmosféru.

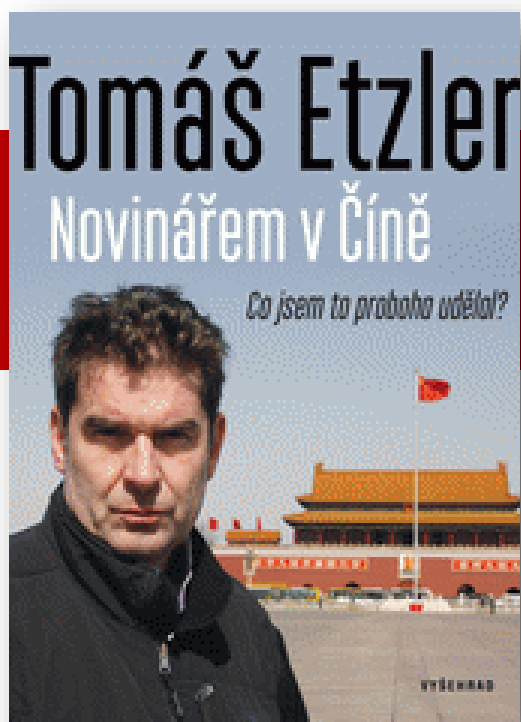
Myslím, že Peteru Derňárovi se daří svým debutem skvěle nalákat fanoušky thrilleru, mysteriózna, tajemna a jiných oborů hororu. Kniha se čte jedním dechem. Ani si to neuvědomíte a jste na konci, i když kniha vypadá na první pohled jako "bichle". Tento psychologický thriller s prvky nadpřirozena je zážitek s velkým „z“. Ani se člověku nechce věřit, že se jedná o autorovu prvotinu. Aspoň můžeme doufat, že o to víc knih si budeme moci vychutnat v budoucnosti, protože věřím, že tímto počinem autor ještě neřekl své poslední slovo.

text: Andrea Šmausová

DERŇÁR, Peter . Ve tmě.

Vydání první. V Praze: XYZ, 2022. 434 stran

Novinářem v Číně Tomáš Etzler

Tomáš Etzler pochází z Ostravy. Českou republiku opustil v 90. letech 20. století a od roku 1999 začal pracovat pro prestižní CNN. Je pozoruhodné, že jako jediný Čech získal za svou novinářskou práci Cenu Emmy. Není divu, vrhá se do reportáží z válečných zón i mnoha jiných rizikových oblastí, pracuje trvale s nevídaným nasazením a vášní.

Knihu *Novinářem v Číně* vydalo nakladatelství Vyšehrad letos

a téměř okamžitě se stala best-sellerem. Pokud je vám blízká autobiografie mapující deset let zkušeností a máte chuť nahlédnout Čínu bez závoje, o který usiluje tamní propaganda a komunistická ideologie, pak jsou Etzlerovy životní příběhy jednoznačná volba.

Dostat se mezi hackerskou komunitu a zjistit, že jsou jednotlivci velmi dobře placeni státem za zisk informací ze západu, to je asi očekávatelné. Dostat se však mezi násilně usazené nomády, kterým v Číně za příslib obydlí, rozumějte chatrče z nepálených cihel, jež si však sami zaplatili, sebrali stáda dobytka, to už muselo stát velkou odvahou, protože tyto komunity jsou velmi bedlivě střeženy čínskou armádou. Být první v provincii postižené extrémním zemětřesením a zjistit, že v oblastech vzdálenějších od epicen-

tra byly jedinými zbořenými budovami školy, kde zahynuly tisíce dětí, což se stalo kvůli rozkradení financí přidělených na řádnou veřejnou stavbu místními papaláši, to už je silnější káva.

Autor mnohokrát přistihuje tuto zemi při nechutných machinacích s lidmi, penězi, čímkoli, protože pouze ideologie a správná propaganda, jsou jediným, na čem zde vládnoucím komunistům záleží.

Tím spíše, když je třeba násilně umlčet i rodiče všech těchto tra-

gicky zemřelých dětí, jichž bylo na devatenáct tisíc, protože Čína, to je přeci výhradně pokrok a onen obrázek není možné ničím špinit.

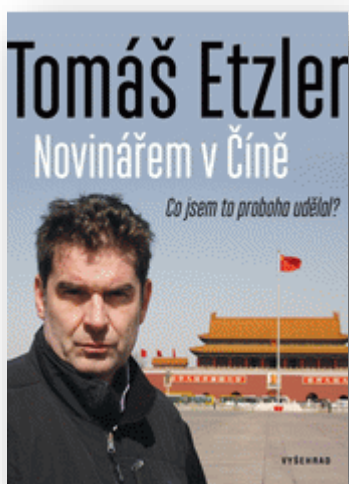
Etzler při své novinářské práci nejednou čelil zatčení, odnětí dokladů, fyzickému i psychickému nátlaku ze strany tajné policie či vojáků. Jeho pozornosti neunikly ani naprosto zdecimované stovky kilometrů krajiny, kde je třeba těžít uhlí a jiné suroviny, neboť Čína potřebuje extrémní množství materiálů pro adorovaný a trvalý rozmach. To,

že i zde žijí lidé v naprosto otřesných podmínkách, Čína nepotřebuje řešit, protože zahynou-li, má stále odkud čerpat tisíce dalších. Autor mnohokrát přistihuje tuto zemi při nechutných machinacích s lidmi, penězi, čímkoli, protože pouze ideologie a správná propaganda jsou jediným, na čem zde vládnoucím komunistům záleží. Přesto Etzler dokáže vyhmátnout i lidskou pokoru a pohostinnost obyčejných lidí,

nesčetněkrát smeká před čínskými měřítky.

Zajímá-li vás práce zkušeného investigativního novináře, můžete sáhnout také po knize rozhovorů Tomáše Etzlera s Jindřichem Šídlem s názvem „Kdo ví, kde budu zítra“. Případně zvolte autorův celovečerní dokument Nebe, který ještě efektivněji zúročuje právě čínské prostředí.

text: Irena Šťastná

ETZLER, Tomáš. Novinářem v Číně : co jsem to proboha udělal?

Vydání první. V Praze: Vyšehrad, 2021. 431 stran.

Recenze

děti/rodinná krize

Sydney (My dva z B.) Tereza Horváthová

Literatura pro děti a mládež má opravdu kuráž. Je natolik vstřícná a přímá, že se nebojí otevřít dveře jakýmkoli tématům – historickým, společensky palčivým, tabuizovaným. Je podobna Alence, která skočí do králičí nory a před kterou se rozvine imaginativní svět i zrcadlo současné společnosti. Nakladatelství Baobab avizovanou odvahu dokazuje řadou svých titulů. Jedním z nich je na první pohled útlá a nenápadná knížka Sydney (My dva z B.). Nenápadná

a o to víc silná tématem, snahou o neviditelnost a prosté spokojené bytí hlavního hrdiny.

„Děti, dejte pozor na baobaby!“ (Saint Exupéry, 2002, s. 24) – citace z ikonicky známého díla se dá skvěle přenést na produkci nakladatelství

Baobab, jehož tituly se vám mnohdy silně vryjí do paměti a prorostou jí natolik, že se pak třeba budete na své okolí dívat

drobnohledem a pod prizmatem silných čtenářských zážitků. Manželům Horváthovým lze složit poklonu za nakladatelskou péči a úsilí při výběru autorů, ilustrátorů, typografů, vše do sebe skvěle zapadá. Vznikají tak díla, která neuniknou zájmu odborné veřejnosti a mnohdy se dostávají na piedestal různých literárních

ocenění. Sydney (My dva z B.) autorky Terezy Horváthové bylo společně se Safírovými ledňáčky Bogdana Trojaka (Baobab, 2020) v roce 2021 nominováno na Magnesii Literu v sekci Litera za knihu pro děti a mládež. Mimo jiné

byla kniha také nominována na Zlatou stuhu.

Dvě postavy, jedna větší, druhá menší, drží se za ruku a mají nakročeno ně-

kam do dálky. Je zima, mají hlad, nemají teplé oblečení, nemají domov prosycený láskou, mají jen jeden druhého. Postavám na obálce knihy nevidíme do tváře, jakmile ji ale otevřeme, anonymita opadá a do popředí se dere neodbytný pocit, jakoby se příběh odehrával někde poblíž nás, tady a teď, jako byste četli deník

(doplněný dopisy, policejními protokoly i zápisy z anonymních hlášení), upřímnou zpověď chlapce nezlomeného prostředím a odhodlaného žít, dospět a splnit si svůj velký sen... A tak Tonda stojí vedle vás a říká: Pojd', sedni si, budu ti vyprávět, nic neříkej, nic nedělej, jen poslouchej. A vy slyšíte jeho tichý, klidný hlas a noříte se s ním do vyprávění. Někdy je to proud myšlenek, jindy asociace, kdy se na hlavní linii příběhu o dvou bratrech žijících ve vybydlené bytovce za městečkem B. nabalují příběhy další.

Sydney je největší město Austrálie, a nejen to, Sydney je také synonymem největšího přání. Jak daleko je z B. do Sydney? Tolik, kolik má ujetu stará škodovka, která se stává útočištěm dvanáctiletého Toníka a jeho mladšího bratra Jeníčka. Pokud o cestě ale můžete jen snít, nemáte dostatečné prostředky, je to

takřka nedosažitelné. Motiv vzdálenosti jako takové i vzdálenosti mezi dětmi a dospělými je všudypřítomný a eskalující – máma bloudí, máma se „ztratila“ (s. 46) v psychické nemoci a Tondův nevlastní otec Feďa je alkoholik se sklony k agresivnímu chování. Neméně silný je také motiv hledání místa, takového, kde mě někdo bude mít rád. A tak se namísto dětské bezstarostnosti na jednotlivých stranách rozkrývají existenční problémy dětí i dospělých. Bezprizorní děti vděčné za trochu tepla a jídla na straně jedné, na druhé pak rodiče, kteří také potřebují obejmout a kterým absence lásky a pochopení v dětském věku narušila jejich budoucí životy.

Příběh začíná v zimě a odehrává se v průběhu jednoho roku. Tonda se rozhodne vybudovat pro sebe a svého bratra útočiště v lese, daleko od podezíra-

vých lidí, od strachu, veden silnou touhou po spokojeném životě. Společně s ním tak vytváříme vysněný domov, prožíváme chvíle bolesti při zranění, pobyt v nemocnici i vytržení z domácího prostředí a umístění do domova pro ohrožené děti Paprsek. Jsme svědky křehkosti dospívání i prvního zamilování Tondy do dívky Ity, útěku a doslova magického bloudění lesem i hloubání v sobě samém. „Bylo to něco mezi skřípáním a kvílením, jako by ten les tesknil... I mně bylo teskno. Teskno až někde dole v břiše, ...“ (s. 115) Příroda ve své rylosti, zákonech a řádu života

působí jako magický prostor, kde se Tonda setkává se smrtí a s tajemnou postavou v červené pláštěnce, která působí až jako antická deus ex machina, je mu záchranou a pomocnou rukou.

Příběh Sydney (My dva z B.) se vtiskne nejen do paměti, ale zaryje i hluboko pod kůži svou vizuální stránkou. Juraj Horváth doprovodil text obrazy laděnými do odstínů hnědočervené barvy, která zanechává stopy, jen co se jí letmo dotknete. A nejde smýt, stejně jako život obou bratrů, který jste právě společně prožili – dočetli.

text: Hana Hellebrantová

HORVÁTHOVÁ, Tereza. Sydney : (my dva z B.).

1. vydání. Praha: Baobab, 2020. 124 stran.

Recenze

zločiny komunismu/román

...stačilo jen říct Jáchymov Anna Strnadová

Na modročerném přebalu knihy se tyčí Rudá věž smrti, která je připomínkou těžby uranové rudy pro sovětský jaderný program, připomínkou utrpení politických vězňů, připomínkou lidského ponížení.

Stejně jako v předchozím románu Maxl žhář si Anna Strnadová i pro tento román s názvem ...stačilo jen říct Jáchymov vybrala skutečný příběh, tentokrát politického vězně Miroslava Hampla. Ten v padesátých letech musel jako úředník povinně odpracovat rok

v těžkém průmyslu a on si z několika možností vybral právě Jáchymov. Snad by vše skončilo u rozedraných rukou, bolavých zad, hladových dní a drkotání se zimou. Jenže Mirek byl dobrák od kosti a podle jeho vlastních slov byl a dodnes je přesvědčen, že udělal dobrý skutek. A protože platí, že každý dobrý

skutek bývá po zásluze potrestán, nezůstal ani jeho statečný čin napomáhání útěku politickému vězni Bohuslavu Pánkovi bez

odezvy. Ve svých dvaceti letech byl Mirek odsouzen na tři roky a přidělen do tábora Ležnice v Horním Slavkově. Nesnesitelné pracovní, ubytovací a především stravovací podmínky byly na hranici lidskosti. Čtenář si

s Mirkem prožije kruté chvíle nejen při opakovaných výsledcích, ale také při pobytu v tzv. korekci, v obou případech prostředcích, které měly vést k jeho doznání. Mirkovo blouznění po fyzickém týrání přivolává dávné vzpomínky na dětství částečně prožité s jeptiškami, na učňovská léta

v Baťově škole, na nenáviděného otčíma, na své nejbližší – babičku, bratra a hlavně... maminku.

Tak dlouho trvalo, než

ho mohla přijet do vězení navštívit, mezitím jen zadržované a cenzurované dopisy. „Přála bych si ho pohladit, kovová mřížka mě zastudí, „žádný tělesný kontakt,“ ozve se za mými zády, podaná ruka zůstane

„Prosincové počasí zalézalo pod gumový kabát. Ještě nenapadl sníh, ranní mrazíky pozlobily, ale další den rozpustil ztuhlou hlínu déšť. Čvachtal jsem tady v gumákách jako osamělý pták, který ze sebe těžko odlepoval nabalené bláto. Zahnali nás sem po směně upravit cestu. Dobře připravené výmysly nám servírovali často.“

prázdná tak jako v dětství, když jsem od tebe pospíchala do práce a bála se otočit. Nemůžu promluvit, díváme se na sebe, čas běží, kapesník nasává smutek.“

Čtenáře čeká silný příběh připomínající brutalitu komunistického režimu, čtení to nikterak veselé, o to však působivější a zdvihající pomyslný

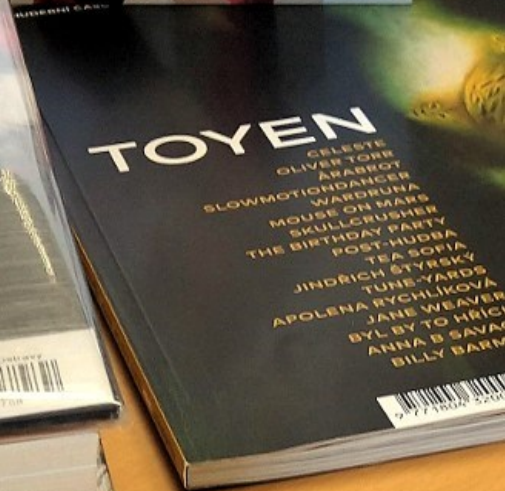
varovný prst nad tím, že u nás je to naštěstí minulost, jinde však nikoliv. Miroslav Hampl nejenže přežil všechna ta utrpení, o která se s námi všemi podělil v projektu Paměť národa, ale i přes svůj požehnaný věk (90) dosud žije v Šumperku a statečně bojuje se všemi zdravotními následky.

text: Dana Butorová

STRNADOVÁ, Anna. ... stačilo jen říct Jáchymov.
Vydání první. Praha: Argo, 2021. 219 stran.

Ochutnávka z hudebního oddělení

Rob Halford

Doznání rockera - zpěvák Judas Priest vypráví

„Nedokázal bych Doznání napsat, kdybych neabstinoval. Nedokázal bych se podívat své minulosti do očí a řešit své demony způsobem, jakým jsem to udělal. Nepiju už 34 let, ale přesto neberu svoji abstinenci jako hotovou věc. Je to stejné, jak to vždy bylo – každý den je nový den. (...) To hlavní, co mi střízlivost přinesla do života, byla upřímnost. Ukončila lži a předstírání spojené s konzumací alkoholu a drog. Další událostí, která mi umožnila být k sobě naprosto upřímný, bylo přiznání světu, že jsem gay.“

Už z úvodní ukázky je znát, že v případě této knihy dostaneme o heavymetalové skupině Judas Priest a zejména o jejím frontmanovi Robovi Halfordovi (*1951) ty nejzasvěcenější možné informace – totiž přímo od Roba Halforda. Skutečně, tento „Metal God“ (jak je přezdíván fanoušky), jehož oblíbeným kouskem bylo v koženém oblečení s cvočky jezdit po pódiu na motorce Harley-Davidson, sepsal ve svých sedmdesá-

ti letech paměti. A čtení je to skutečně poutavé. Ať už vás zaujme drsný i dojemný osobní příběh autora, který se podobně jako nemálo jiných rockových hvězd potýkal s drogovou závislostí, alkoholismem, komplikacemi kolem svojí sexuální orientace a samozřejmě také s „obyčejnými“ problémy, jaké řeší každý z nás – třeba s nešťastnou láskou – nebo se při četbě zaměříte spíše na zajímavosti o skupině Judas Priest a o hudebním světě, ve kterém působila, a především o heavy metalu, v každém případě je to čtivé vyprávění plné dějových zvratů a emocí. A jak dokládá následující ukázka, nechyběl v Halfordově životě ani humor a ztřeštěné nápady.

„Uspořádali jsme skvělý večírek na téma „neboj se být jiný“. Z půjčovny jsem si opatřil policejní výstroj: helmu, obušek, želízka, píšťalku. Jenže to nebylo skutečně jiné. Jen jsem se přestrojil za poldu. A tak jsem to doplnil nabíranými dámskými kalhotkami, krajkovými legínami a párem lodiček na ultravysokých jehlách... Naši hosti nemohli najít místo k parkování. Provázelo to hodně troubení a pokřikování, jak jezdili kolem bloku tam a zpět. Už nalityj jsem uvažoval: Kdo jiný může vyřešit situaci než dopravní policista? Tak jsem vyběhl ven ve své policejní uniformě, silonkách a patnácticentimetrových podpatcích a začal řídit dopravu za zvuku své píšťalky. Za každou okenní záclonou v naší ulici byl nějaký pohyb...”

Michael Christopher

Vše o Depeche Mode - co potřebujete vědět o nejlepší synth-popové kapele na světě

Podtitul knihy amerického novináře, redaktora a hudebního historika vám může vyvolat na rtech úsměv. Co v dnešní době ještě nevíte (nebylo dosud napsáno) o fenomenální britské syntezátorové skupině Depeche Mode? Jen v naší v knihovně o ní najdete pět obsáhlých monografií... Ale musím uznat, že mě zaujala už předmluva, ze které nabízím malou ukázkou: *„Jako všechny největší kapely, i Depeche Mode jsou plni rozporů. I přesto, že jsou pracovití umělci a technici, průkopníci sbírání a používání samplů, kteří tkají zvukové scény z malých a někdy velmi složitých prvků, jejich rytmy jsou nakonec jednoduché – jednoduché a přímé. A přesto, že jsou zrozeni z hudební kultury, která si nejprve cenila chladu a odstupu, právě oni jsou mistři vyjádření pocitů a emočních stavů, od lásky a chtíce, požitkářství a svobody, sebereflexe a vykoupení.“*

Na skromný počet 231 stránek se autorovi podařilo „nahustit“ poměrně kvalitně sepsanou a podrobnou historii skupiny, okolnosti jejího vzniku, strmý vzestup i všechny peripetie a vnitřní krize, příběhy je-

jích členů, analýzy nahrávek, názory fanoušků i kritiky. Součástí knihy je i výběrová bibliografie a odkazy na hudební webové stránky, fanouškovské stránky a skupiny na sociálních sítích. Potěšila mě například kapitola, ve které autor uvádí konkrétní fakta k jednotlivým písním - hitům:

„Skladba „Never let me down again“ byla vydána jako druhý singl alba v srpnu 1987 a dostala se v britské hitparádě pouze na dvacátou příčku. Přesto se následně stala jednou z nejoblíbenějších písní Depeche Mode a dodnes je základem jejich koncertních setů. Téma skladby je poměrně nejednoznačné; někteří si myslí, že jde o drogy, jiní ji považují za homosexuální hymnu a může být zamýšlena i úplně doslovně, když se v ní zpívá o projíždě s nejlepším kamarádem. Martin Gore byl typicky tajemný a raději nechával na fanoušcích, aby si ji vyložili po svém.“

Osobní poznámky a dojmy autora knihy na mě nakonec působí jako právě to, co je na knize nejcennější. Ukazuje, kde se vzala obrovská obliba této formace, která dokázala být rovnocenným „protihráčem“ rockových a metalových skupin.

„Bez ohledu na vaši náladu mají Depeche Mode vždy k dispozici album, skladbu, remix nebo koncertní nahrávku, která k ní bude dokonale pasovat. Skladby jsou okouzlující, zvlášť když jste ve správném rozpoložení, protože při jejich poslechu a vnímání textů Martina Gorea – a nyní i Davea Gahana – si uvědomíte, že jste si tím vším vlastně také prošli. Kapela pomůže jako starý, spolehlivý přítel, kterému můžete zavolat a který nabídne nejlepší možnou radu. Nebo se budete díky němu cítit aspoň méně osamoceni.“

text a výběr: Jana Martiníková

Ochutnávka z dětského oddělení

2-9.6948

BABKA

v mřížce

The book cover features the title 'BABKA' in large, blue, dotted letters. Below it, the subtitle 'v mřížce' is written in a smaller, black, cursive font. The background is a light green, textured surface with a small bird flying in the upper right corner.

Sofinka a záhadné zvířátko

Vopěnka, Martin

Sofinka se nemůže dočkat dalšího dne, kdy má slíbeno, že půjdou s rodiči do ZOO. Těší se na všechna zvířátka, která uvidí. Samozřejmě se jí líbí sloni, žirafy, malá gorilí mláďata, která jsou stejně nezbedná jako děti.

Ale co to!?! Prázdný výběh, u kterého je jen strohý nápis „Když nejsem ve výběhu, odpočívám nebo spím“. Rodiče se snaží děti přesvědčit, že tady přece nebudou do konce otevírací doby. Sofinčini rodiče jsou trpěliví a čekají na ni, až ji to „přestane bavit“. Sofinka dlouho stojí u výběhu a doufá, že záhadné zvířátko zahlédne. Ale nic.

Vždycky v noci si představuje nejružnější zvířátka, která by mohla být obyvateli prázdného výběhu.

Spatří Sofinka zvířátko, které sídlí v „prázdném“ výběhu? Bude stejné jako v jejích představách?

Tak to už neprozradím. To už lépe přiblíží autor ve svých řádcích.

Pro děti 6-9 let

Kocourek Uhlík a tajemná vrata

Vítová, Jitka

Určitě už jste někdy slyšeli pověru, že černá kočka nosí smůlu. Bohužel tomu věří mnoho lidí.

Jednou se v zahradním altánku narodí čtyři malá koťátka, každé má jinou barvu a samozřejmě jedno z nich je celé černé. Když koťátka povyrostla, začali si pro ně chodit noví majitelé a koťátka našla nový domov. Bohužel až na černé koťátko, které pojmenovali Uhlík a které nikdo nechtěl, protože přece černá kočka nosí smůlu. Uhlíkovi bylo smutno, že zůstal sám, a proto se rozhodl, že se vydá na cestu a najde si nový domov. Chodil krajem křížem krážem. Narazil na mnoho rozmanitých vrat, za nimiž se skrývaly různé možné domovy. Ale nebyli zde jen příjemné lidé. No prostě se báli černé kočky.

Chcete vědět, zda se podařilo Uhlíkovi nakonec najít domov? Pak si přečtěte tuto knihu a dozvíte se navíc, že ne všichni věří pověrám...

Pro děti 6-9 let

Chyť bizona!

Holasová, Jitka

Borůvky, palačinky, bizoni a chytré telefony! Jak to spolu souvisí? Co když jednoho dne z borůvek a telefonů vznikne modrofialový střepinový mišmaš? Všechno na střepy! Dá se bez toho vůbec žít? Bez borůvek? Bez telefonů? No máma s tátou určitě ne! Ale co když... Bude potřeba to vyzkoušet, ale jak?

Takový malý telefonní odvykáček by stál za pokus! Co si teď rodiče počnou bez telefonů?

Tak to se nechte překvapit třeba při lovu bizonů s indiánským dědou Bertem. Kdo je děda Bert? A navíc indiánský?

Přeji vám hezké počteníčko.

Pro děti 6-9 let

text a výběr: Denisa Hrubá

MAGNESIA
LITERA
2022

Kniha roku 2022

Pavel Klusák: Gott. Československý příběh (Host)

Litera za prózu

Stanislav Biler: Destrukce (Druhé město)

Litera za poezii

Vladimír Mikeš: Odkud to přichází? (Protimluv)

Litera za knihu pro děti a mládež

Marka Míková: Kabát a kabelka (Argo)

Litera za naučnou literaturu

Jan Žďárek: Ohrožení hmyzem? (Academia)

Litera za nakladatelský čin

Lucie Doležalová, Karel Pacovský a kol.: Lipnická bible (Spolek Za záchranu rodného domu Jana Zrzavého)

Litera za překladovou knihu

Jacek Dukaj: *Led* (Přel. Michael Alexa a Michala Benešová, Host)

Litera za publicistiku

Pavel Klusák: *Gott. Československý příběh* (Host)

Litera za debut roku

Tereza Dobiášová: *Tajemství. Neskutečný příběh Anežky České* (Jota)

Kosmas cena čtenářů

Pavel Tomeš: *Až na ten konec dobrý* (Otoč)

Magnesia Blog roku

Kateřina Panou: *Řecké štěstí* (Facebook)

Cenu Jantar za nejvýraznější umělecký výkon v kultuře Moravskoslezského kraje v kategorii literatury letos získal Roman Polách za sbírku „DÉLKA ŽIVOTA VE VOLNÉ PŘÍRODĚ“.

Daphne du Maurier

13. května 1907, Londýn

19. dubna 1989, Kilmarth

Britská spisovatelka

Dílo: Hospoda Jamajka, Mrtvá a živá

Psala ve stylu gotických románů

Autorka předlohy filmu Ptáci

od A. Hitchcocka

Nositelka Řádu britského impéria

Ludmila Vaňková

9. května 1927, Praha

3. února 2022, Praha

Česká spisovatelka historických románů

Dílo: Král železný, král zlatý, Zlá léta

Napsala také 3 knihy sci-fi

První román vydala až v roce 1977

Pro svůj původ byla politicky
pronásledována

Několik let musela dělat na železnici

Dracula

Bram Stoker

1. vydání : 26. května 1897

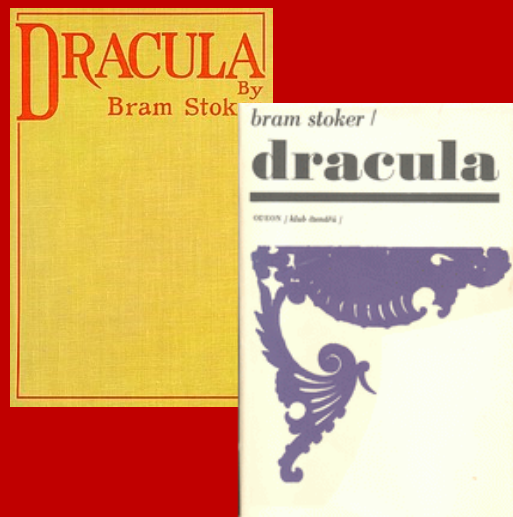
Kniha je psána jako deník

Stoker nikdy nepotvrdil, že by předlohou byla postava Vlada Napichovače

Příběh byl už asi 30x zfilmovaný

Autor si myslel, že Dracula v rumunštině znamená ďábel

Česky vyšel poprvé v roce 1919

Babička

Božena Němcová

1. vydání : květen 1855

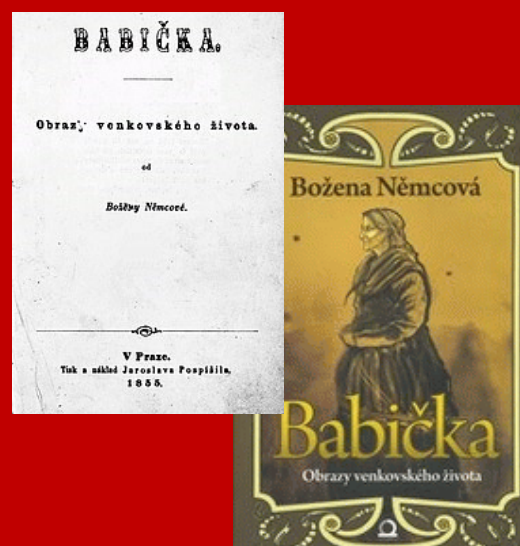
Příběh psala v letech 1853-1854

Román poprvé vycházel ve čtyřech dílech od května 1855 do srpna 1855

Dočkala se už více než 300 českých vydání

Byla přeložena do 30 jazyků, včetně esperanta

V anketě Kniha mého srdce (2009) se umístila na druhém místě

**„Ženy by chtěly prožívat v lásce romány,
muži kratičké povídky.“**

Daphne Du Maurier

101 let
stovku
máme
za
sebou
KNIHOVNY !!!